

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-04674/18-33

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, rozhodla dne 24. ledna 2019 podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad podaný obviněnou, společností se sídlem
proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů
čj. UOOU-04674/18-27 ze dne 19. listopadu 2018, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů, vedené proti obviněné, společnosti se sídlem
(dále jen „obviněná“), bylo zahájeno vydáním příkazu čj. UOOU-04674/18-24 ze dne 12. října 2018. Podkladem pro jeho vydání byl protokol o kontrole čj. UOOU-04674/18-21 ze dne 7. září 2018 pořizený podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů Ing. Josefem Vaculou v rámci kontroly provedené u obviněné, a to včetně spisového materiálu shromážděného v rámci této kontroly. Dne 22. října 2018 ovšem byl Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) doručen odpor obviněné, čímž byl uvedený příkaz v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení.

Na základě výsledků následujícího řízení pak vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí čj. UOOU-04674/18-27 ze dne 19. listopadu 2018 (dále jen „rozhodnutí“), jímž konstatoval, že obviněná na specifikované e-mailové adresy opakovaně šířila nevyžádaná obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., přičemž adresáti předmětných obchodních sdělení nedali souhlas s jejich zasíláním a ani nebyli zákazníky obviněné. Ta tímto porušila

povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., a tudíž se dopustila přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 480/2004 Sb., za což jí byla uložena pokuta ve výši 15.000 Kč.

Proti rozhodnutí se obviněná ohradila řádným rozkladem (byť nesprávně označeným jako odvolání). V něm především uvedla, že již v průběhu kontroly přijala opatření k nápravě, odpovědné pracovníky řádně poučila o důsledném dodržování všech ustanovení zákona č. 480/2004 Sb., stejně tak provedla kontrolu databáze všech e-mailových adres, aby vyloučila jakákoliv další pochybení v budoucnu. Dále zdůraznila, že se spáchaným přestupkem nikterak nepolemizuje, resp. spáchání přestupku nezpochybňuje, nicméně podle jejího názoru je uložená sankce nepřiměřená, a to s ohledem na zanedbatelnou závažnost porušení zákona. Rozhodnutí se pak v tomto ohledu má vyjadřovat pouze stručně a nedostatečně, když pouze poukazuje na neexistenci polehčujících ani přitěžujících okolností a na to, že rozsah následku byl relativně malý. V této souvislosti obviněná uvedla, že výčet polehčujících okolností v § 39 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je pouze demonstrativní a Úřad měl přihlídnout k tomu, že následek porušení zákona je zcela zanedbatelný, nezpůsobil nikomu žádnou škodu a porušení souviselo pouze s deseti veřejnými e-mailovými adresami. Obviněná se tedy domnívá, že výše sankce je nepřiměřená (resp. že správní orgán prvního stupně využil nepřiměřeného trestu) a závažnosti spáchaného přestupku neodpovídá, přičemž s ohledem na zanedbatelné dopady pochybení a okamžitou nápravu mělo již samotné projednání správního deliktu nápravný účinek a v daném případě bylo dostatečné. Nadto se měl kontrolující inspektor v rámci kontroly vyjádřit v tom smyslu, že celá záležitost bude vyřešena bez finanční sankce. Z uvedených důvodů proto obviněná navrhla rozhodnutí zrušit.

Odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání.

V této souvislosti především uvádí, že argumentace obsažená v rozkladu v zásadě jen opakuje tvrzení, která obviněná uplatnila v rámci předchozího řízení, a která byla, i když místy velmi stručně, vypořádána již na prvním stupni, přičemž odvolací orgán se s tímto vypořádáním v zásadě ztotožňuje a na ně subsidiárně odkazuje.

Zvláště ale odvolací orgán považuje za nezbytné odmítnout názor obviněné, podle něhož by sankce ve výši 15.000 Kč měla být nepřiměřená, a to jednak s ohledem na skutečnost, že mohla být vyměřena ve výši až 10.000.000 Kč a dále také s přihlédnutím k tomu, že sankci v uložené výši je nutno vnímat jako minimální i bez ohledu na ekonomický výsledek obviněné. Ačkoli obviněná přijala určitá opatření k tomu, aby pro příště byla obchodní sdělení zasílána v souladu se zákonem č. 480/2004 Sb., nezbavuje ji to odpovědnosti za konstatovaná porušení povinností, která jsou nepochybná a jimiž bylo zasaženo do soukromí dotčených osob. V této souvislosti pak je nutno považovat za irelevantní i nadto nijak nedoložený výrok kontrolujícího inspektora ohledně vyloučení finanční sankce.

Z druhé strany třeba přiznat, že rozsah následku, jelikož bylo deliktním jednáním obviněné dotčeno pouze deset osob, je relativně malý, což představuje polehčující okolnost ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb., nicméně toto bylo vzato v úvahu při určení výše pokuty, která byla, jak již naznačeno výše, vyměřena při samé spodní hranici.

Argumentaci obviněné proto odvolací orgán odmítl. Zároveň po celkovém přezkoumání v žádném ohledu neshledal důvod způsobující nezákonnost rozhodnutí.

Na základě všech výše uvedených skutečností proto rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 24. ledna 2019

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů, v. r.
předsedkyně

Za správnost vyhotovení: